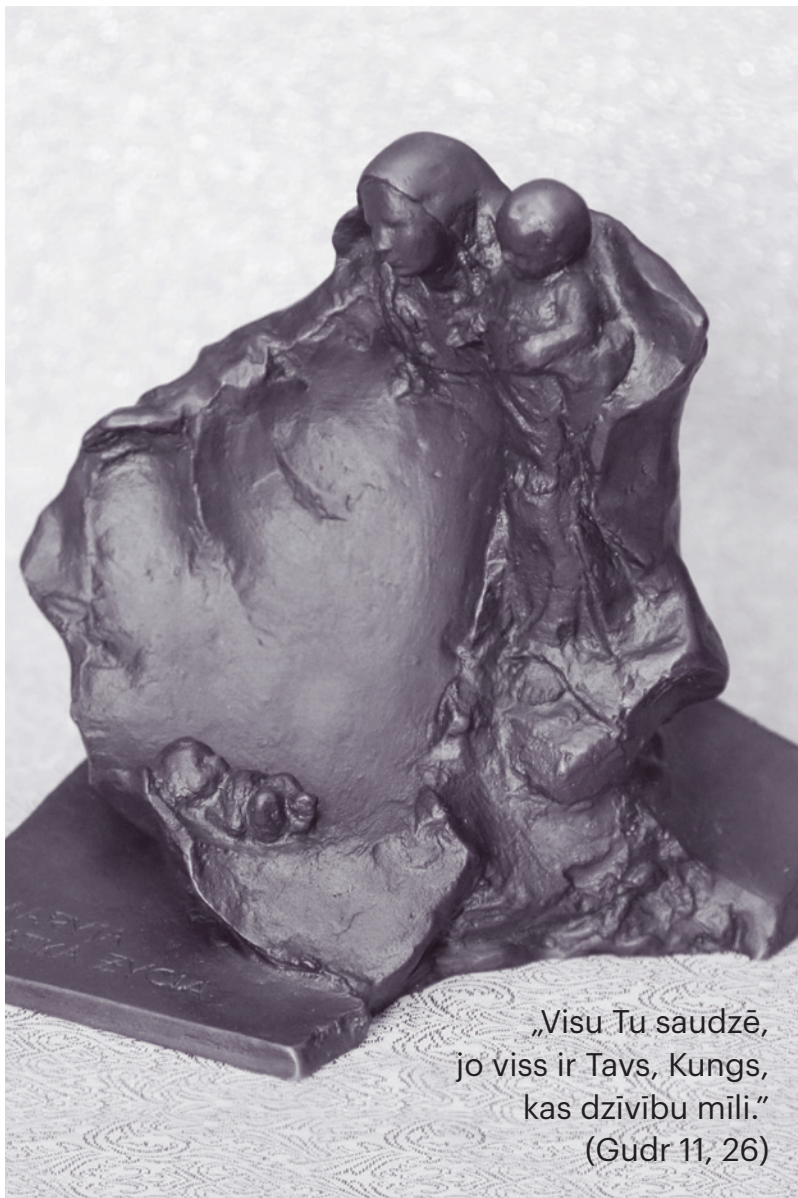

Novembris 2016

Madonas Romas katoļu draudzes vēstis

KALNĀ

„Visu Tu saudzē,
jo viss ir Tavs, Kungs,
kas dzīvību mili.”
(Gudr 11, 26)

DIEVA ŽĒLSIRDĪBA MUMS UN MIRUŠAJIEM

Tas, kas mums visvairāk traucē ceļā uz Dieva valstību, ir grēks. Grēksūdzes sakraments ir nepieciešams, lai atbrīvotos no grēku nastas. Tomēr atcerēsimies, ka grēksūdzē mums tiek piedota vaina par grēkiem, kamēr sods paliek. Brīdi, kad cilvēks sagrēko, rodas dubultas sekas: grēcinieks Dieva un cilvēku priekšā ieliet konkrētā vainā un otrs – viņš salauž taisnību, iegūst sodu. Piemērs no laicīgās dzīves rāda: ja starp diviem cilvēkiem ir strīds, kura laikā viens strīdnieks otram saplēš brilles, zaudētājs var šo vainu piedot, bet brilles ir salauztas, un nepieciešama taisnība – brilles ir jāsalabo. Līdz ar to vaina nav tas pats, kas grēka sekas. Protams, cilvēka žēlsirdība var ieliet tik tālu, ka viņš atlaiž arī zaudējumu – to var darīt, bet vainas piedošana neatceļ taisnību. Ja esi apmelojis kādu cilvēku, ir kaut kas jādara viņa labā; ja esi ko nozadzis, jādomā, kā šo materiālo vērtību atdot...

Vainu, kā zināms, nesam Dieva priekšā caur grēksūdzi, cita ceļa nav (sal.: J 20, 21-23 un KBK 976 (!), 1461, 2839). Bez tā par smagiem grēkiem uz mūžu būtu salauzta saikne ar Dievu, un cilvēks ielietu ellē. Tāpēc jau Dievs ir devis Grēksūdzes sakramentu, lai grēki tiktu izsūdzēti, atdoti Dieva žēlsirdībai. Kad grēks ir nožēlots, uzticēts Dievam, paliek tā labošana.

Baznīca atgādina, ka ir divi ceļi, kā sodu izpirkt: jau šajā dzīvē par grēkiem, par kuriem esam saņēmuši piedošanu, var nest kādu savas dzīves krustu, un pastāv otra realitāte – atlaidas.

Katehismā (KBK 1473) minēts, ka „*pacietīgi pieņemot visdažādākās ciešanas un pārbaudījumus, mēs pieņemam sodu*”. Dzī-

vē daudzi par ciešanām kurn, bet izrādās, ka par ciešanām vajadzētu pateikties. Tā ir iespēja gandarīt par savu vai citu grēku sodu. Tādā veidā cilvēks tiek šķīstīts – Baznīcas Katehisms to atgādina. (To pašu sagādā žēlsirdības un mīlestības darbi, lūgšanas un citi gandarīšanas darbi.)

Kad cilvēka dvēsele pēc nāves ieliet šķīstītavā, arī tas ir sava veida sods – milzīga ciešanas, milzīga ilgus pēc Dieva, jo dvēsele Radītāju „redz”, bet vēl nevar Viņu sasniegt. Baznīca vēsta, ka Dievs var samazināt šīs ciešanas, lai dvēsele ātrāk varētu ieliet Debesīs, un kā soda piedošanu piedāvā atlaidas. Katoļu baznīcas Katehismā (1471) uzsvērts: „*Atlaida ir laicīgā soda atlaišana Dieva priekšā par grēkiem, kuru vaina jau ir izdzēsta*.”

Svarīgi saprast, ka ar atlaidām (pilnu vai daļēju atlaidu saņemšanai ir vairāki obligāti noteikumi) ir iespēja palīdzēt ne tikai sev, bet arī mirušajiem. Mēs nevaram viņus sastapt, izsūdzēt mirušo grēkus, bet varam viņiem auglīgi palīdzēt, jo visi caur Kristības sakramentu esam savienoti Baznīcā, Kristus Mistiskajā Miesā (sal. 1. Kor 12).

Līdz ar kristību cilvēks ieliet milzīgā mīlestības kopienā ar Dievu un pārējiem kristiešiem. Baznīca nesastāv tikai no cilvēkiem, kas ir virs zemes. Baznīcai piederīgi arī tie, kuri jau beiguši savu dzīvi un atrodas šķīstītavā – gaida, kad varēs būt kopā ar Dievu, kā arī tie, kas jau ar Dievu atrodas Debesīs. Mēs visi Kristū veidojam vienotu Baznīcu. (Tie, kas nonāk ellē, Baznīcu neveido, viņi ir ārpus Dieva.)

Kāpēc ir svarīgi to zināt? Jāsaprot, ka notiek mīlestības apmaiņa. Svētais Pāvils to salīdzina ar ķermeni: Kristus ir galva, bet

mēs – Viņa locekļi. „*Jo, kā miesa ir viena un tai daudz locekļu, bet visi daudzie miesas locekļi kopā ir tomēr viena miesa, tā arī Kristus. Jo arī mēs visi esam vienā Garā kristīti par vienu miesu.*” (1. Kor 12,13)

Vēl jāatceras, ka grēki ir ne tikai tie, ko darām paši, bet arī tie, ko noklusējam, neiebilstot esam ļāvuši darīt citiem. Līdz ar to mēs esam līdzdalīgi arī citu grēkos (sal. KBK 1868).

To pašu var teikt par žēlastību. Ja žēlastībā pieaugam paši, kopā ar mums svētumā var pieaugt kristieši Amerikā, Krievijā, Anglijā. Esam ar viņiem savienoti siržu vienotībā, mēs visi esam viena Baznīca.

Tie, kuri jau atrodas Debesīs, savukārt var palīdzēt mums virs zemes. Tāpēc katru svētdienu apliecinām: „*es ticu uz svēto sadraudzību*...”

Baznīcas Katehismā teikts: „*Šajā apbrīnojamajā apmaiņā viena locekļa svētums pārējiem nāk par labu, ietekmējot daudz vairāk, nekā viena locekļa grēka citiem nodarītais kaitējums*.” Tas nozīmē, ka, pieaugot svētumā, garīgā izaugsme notiek arī pie citiem, turklāt žēlastība pie citiem ir

daudz lielāka, nekā grēka gadījumā konkrētais grēks spēj citus ievainot.

Vispirms, protams, ejam pie Jēzus, smeļam no darbiem, ko veica Viņš, un, jo tuvāk esam Jēzum, jo auglīgāk varam palīdzēt citiem. Otrkārt, žēlastības apmaiņa notiek svētu cilvēku dēļ, jo gan viņi, gan pārējie ir savienoti ar Kristu.

Debesu valstības atslēgas Jēzus atdeva Pēterim (Baznīcai): „*Un Es tev došu Debesu valstības atslēgas; un, ko tu siesi virs zemes, tas būs siets arī debesīs; un ko tu atraisīsi virs zemes, tam jābūt atraisītam arī debesīs*.” (Mat 16. 19)

Ar to tiek apstiprināts, ka varam rūpēties cits par citu. Jēzus ir Pestītājs, bet rūpēties par otru varam mēs katrs. Pie tā mūs sūta Dieva Vārds: „*Cits cita nastas nesiet, un tā jūs izpildīsiet Kristus likumu*.” (Ga 6,2), kā arī „*Patiesi es jums saku: ko jūs esat darijuši vienam no šiem maniem vismazākajiem brāļiem, to jūs esat man darijuši*.” (Mt 25, 40.45).

Priesteris
Pāvils Kamola

Dzejas pieskāriens

Pāvils Kamola
BALOŽA ŠŪPUĻDZIESMA

„*Trīs ir, kas dod liecību virs zemes:
Gars, ūdens un asinis;
un šie trīs ir viens.*” (1 J 5,7-8)

Viņa saņēma atslēgu.
Tā bija ūdens
un Vārdu pilna.

Pagriezta
un iegāja koridorā –
garā kā dzīve.

Tieši tad kā šupuļtiklu

engēlis attina grāmatu
starp A un Ω.

Viņa ieraudzīja Balodi,
kuru caur mūžu Noa meklēja,
nezinot, ka Tas aizlidos pie Jordānas.

Viņa Balto Gaismu
Vismaigākais sadalīja varavīksnē
un ielika siržu spoguļos.

„*letin mani savā tīstokli,
lai es kļūtu par vienu
no mūžīgām krāsām*” –
viņa izkliedza, iemiegot Asarā.

JOPROJĀM STALTA UN CĒLA

Nereti, kad kādam vaicā par viņa gadiem un pēc tam secina, ka šis cilvēks nu gan savā vecumā izskatās lieliski vai arī slikti, iekšēji nedaudz saraujos. Jo apzinos, ka ikviens savā dvēselē jūtas nenovecojis, gars dzīvo pilnasinīgi, „bez krunkām” (un saruna taču nav „par krekliem, bet sirdsapziņām”).

Sabiedrībā, kurā tiek tirāzēts jaunības kults, vienlaikus tiek stiprināta doma par aizgājušā laika zudumu, miesas svarīgumu, gadu nastas diktētu izolētību vai pat izraidītību. Ja neatbilsti standartam, vari lēnām parauties malā.

Kristietība atklāj ko citu. Tā ikvienu ierauga ārpus gadiem, ārpus viņa profesijas, situācijas vai sagādātās dzīves mītnes. Kristus cilvēku vienkārši mil. Mil ļoti, mil vairāk pat nekā sevi pašu.

Draudzes locekle **Paula Šļivka** (attēlā) baznīcas apmeklējumu sauc par relaksāciju. Viņa nāk uz Misēm, Bībeles stundām, un, skatoties uz Paulas kundzi, ikreiz gribas smaidīt un iztaisnot muguru.

Kad un kā aizsākās ticības ceļš? Vai sākums ir bērnībā, pēc tam bijis kāds pārrāvums un atkal atgriešanās? – to vaicāju dzīvesgudrajai sievietei.

Esmu dzimusi, augusi Latgales laukos, sešu bērnu ģimenē. Vecāki bija ticīgi cilvēki, katoļi. Mamma stāstīja, ka tētis pēc bērna piedzimšanas (tas notika mājās) ikreiz nometies ceļos svētbilžu priekšā un lūdzies. Paldies viņam! Katru svētdienu mamma gāja uz baznīcu, es un citi bērni gājām tos septiņus kilometrus līdz. Ticībā tiku stiprināta arī skolā, jo reizi nedēļā jaunākajās klasēs pie mums brauca baznīckungs (priesteris) un māciņa katehismu. Tāpat pirms grēksūdzes un pirmās Sv. Ko-

mūnijas vajadzēja iziet pātaru mācību.

Padomju gados ticības ceļā bija pārrāvums. Strādāju pedagoģisku darbu, un praktizēt kristietības rituālus nesanāca.

Varbūt arī pati no visa attālinājos...

Priesteris Rihards ar savu attieksmi, sludināšanas manieri atjaunoja manu ceļu uz baznīcu. Tagad te gūstu mieru, pašlīdību uz Dievu un stiprinājumu.

Jūs vienmēr var aprinot par stāju. Par auguma staltumu un skaidras, izkoptas runas dāvanu. Vai to veidojis darbs profesijā?

(Dzirdēju, ka savulaik esat dejojusi baletu.)

Mani allaž ir saistījis nevis džezs un roks, bet skaņu melodiskums un izlīdzināts ritmiskums. Pateicoties tam, līdztekus mācībām nokļuvu baleta un akrobātikas studijā. Slodze bija liela, bet atteikties negribēju, jo būtu kauns dzirdēt, ka neesmu derīga. Centos un cīnijos. Mums daudz un dažādos sarīkojumos vajadzēja uzstāties, bet lielākais gandarījums bija piedalīšanās Vissavienības Sporta svētkos pāru akrobātikā Maskavā. Latvijas komanda, lai sagatavotos parādes gājienam un priekšnesumiem, divus mēnešus pie Ķīšežera citīgi trenējās. Nodarbibas bija bez apstājas, mūs ļoti labi arī baroja.

Atbildot par valodas un runas dāvanu, to apguvu skolā, tāpat filoloģijas studijās augstskolā. Daudz esmu mācījusies no savām un citu kļūdām – gan skaņu artikulāciju, gan dikciju. Arī šobrīd sevi dažkārt laboju, ja runājot pamanu augšzemniecisko intonāciju klātbūtni. Manuprāt, šiem faktoriem būtu jāpievērš lielāka uzmanība skolās, lai bērni apgūtu ne tikai valodas likumus un pareizrakstību, bet pievērstu uzmanību runai, īpaši jau publiskai.

Novembris ir mirušo piemiņas laiks. Aprit divi gadi kopš mūžībā aizsaukts jūsu dzīvesbiedrs. Vai kristietībā iepazītās patiesības piešķir zaudējumam citu izpratni?

Dzīvesbiedra zaudējumu un klātneesamību joprojām ļoti izjūtu: ikvienam ir vajadzīga otra cilvēka klātbūtne, dalīšanās, palīdzība un skatiens uz lietām. Lūgšanās pie kapa, tāpat kapelā vīram vēl mūžīgo mieru, Dieva valstību. Pateicos draudzes prāvestam priesterim Pāvilam par sirsniņu, skaisto un svētīgo kapakmeņu (pieminekļa) pasvētišanu Madonas kapsētā. Pateicos dēlam, ka viņš redzamā veidā rūpējās un saglabā tēva piemiņu.

Kādu redzat draudzes dzīvi un cik svarīgi ir tajā piedalīties?

Baznīca, Svētā Mise ir neatņemama manas dzīves būtība, tas ir manas dzīves saturs. Priecājos, ka draudze mani pieņem Bībeles stundu apmeklējumos, atbalsta un gaida.

Pie jums notika Rožukroņa lūgšanu

Draudzes locekle Paula Šļivka regulāri piedalās adorācijā Madonas Lūgšanu kapelā.

vakars. Vai ieteiktu kopīgu lūgšanu organizēšanu mājās arī citiem?

Rožukroņa lūgšanu vakaru savās mājās ļoti gaidīju. Pateicos priesterim Pāvilam par šādu izvēli. Sākumā biju ļoti satraukusies – kā tas notiks, kas jādara, vai kāds pievienosies. Paldies visiem, kas bija klāt, paldies par dziesmām un mūziku, par lūgšanām manā mitekļi. Pateicos par atbalstu un palīdzību draudzes pārstāvjiem: Marijai, Vitai, Emilijai un citiem. Tas bija ļoti svētīgs un skaists pasākums.

Jūsu vēlējums jaunajiem kristiešiem.

Ticība – tā ir dzīves ceļa izvēle. Tas ir svētceļojums. Ceļš kalnup. Un tas dod gan fizisku, gan garīgu rūdījumu. Vienmēr svāriģi atcerēties, kas ir primārais. Ir teikts: „Ne tā vien ir maize ceļam, kas uz mēles miksti drūp...”. Ticības ceļā svarīga ir Dieva klātbūtnes apzināšanās, tuvākmīlestība, izpalīdzība, pateicība, godīgums.

Lai kristiešu ceļš ved kalnup, lai ir pats un skaists!

**Jautāja Inese Elsiņa,
Agra Veckalniņa foto**

ATSKATS UZ ŽĒLSIRDĪBAS JUBILEJAS GADU

Žēlsirdības gads, ko izsludināja pāvests Francisks, noslēgsies 20. novembrī – Jēzus Kristus, Vispasaules Karaļa, liturģiskajās svinībās. Visu šo laiku arī mūsu baznīca bija izraudzīta, lai, ieejot caur Žēlsirdības gada durvim un izpildot pārējos noteikumus, būtu iespēja saņemt pilnas atlaidas.

Šai laikā bijām aicināti vēl dziļāk pārdomāt un piedzīvot Dieva klātbūtni mūsu dzīvē, kad Viņš savu visvarenību īpaši atklāj piedošānā un žēlsirdībā.

Atskatoties, kāds gads ir bijis draudzē, jāatzīst, ka pār mums un pilsētu lijis žēlastību lietūs. Kā centrālo notikumu gribas izcelt svētgleznu „Svētā Dievmāte Marija – Kristīgo palīdzība” kronēšanu, kas notika Madonas 90 gadu jubilejas svētkos, svinot Sv. Misi Saieta laukumā. Dažas dienas pirms Jubilejas gada sākuma draudzes pār-

stāvji devās uz Romu, lai pāvests Francisks kroņus pasvētītu. Kopš septembra esam aicināti mēneša pirmajā sestdienā svinēt Sv. Misi tajos nodomos un pateicībās, kas uzticētas Marijai – Kristīgo palīdzībai.

Maijā pie mums viesojās tēvs Patriks – nemitīgās adorācijas misionārs no Austrālijas, kas pēdējos 20 gadus pavada, ceļojot pa pasauli, lai vairotu nemitīgo adorāciju. Tikšanās ar viņu kapelas kalpotājiem palīdzēja atjaunoties, kā arī daudzus pamudināja atvērt sirdis Jēzus ilgām satikt Viņu Vissvētākajā sakramentā. Tika aizsākta adorācija mājās, ko draudzes locekļi labprāt izmanto.

Bija iespēja doties uz Rīgas Kristus Karaļa baznīcu, kur notika vairāki harizmātiskās slavēšanas brīži. Patiess prieks, pielūgsmē, slavēšana, izlīgšana un vienotība ar Dievu un līdzcilvēkiem raksturoja šos pa-

Mirklis no Svētās Mises, kas veltīta svētgleznas „Vissvētākā Jaunava Marija – Kristīgo palīdzība” kronēšanai. Madona, 2016. gada 2. jūnijs.

sākumus, kuros aicinājām, lai Svētais Gars atjauno Latvijas vaigu.

Notika dažādas konferences un reko-lekcijas, piemēram, „Garīgās vērtības sabiedrībā”, „Mīlestības ugunī”, „Lūk, Es visu daru jaunu”.

Šogad pārvācāmies uz jaunām draudzes telpām Valdemāra bulvārī 18, uz-sākām jaunas aktivitātes – Bībeles stundu, *Caritas Latvija* kalpojumu, jauniešu tikšanos, senioru brokastis, pastorātu apvienošanu, filmu vakarus. Lielāku uzmanību svētdienu vakaru Misēs veltām bērniem. Septembrī svinējām trīsdesmit Sv. Mises par draudzes iekšējo dziedināšanu un atjaunošanu. Risinājām jautājumus par baznīcas remontdarbiem, kā arī Krīzes grūtniecības centru Gustavskolā.

Daudz iespēju bijis no tā smelt un augt svētumā, jo Dievs ne tikai dāvā savu žēlasti-

bu, bet aicina, lai mēs būtu Viņa rokas, Viņa kājas, Viņa mute šajā pasaulē un liecinātu par Dieva mīlestību vēl redzamāk nekā līdz šim. Pāvests Francisks vēlēja īpaši ieklausīties Jēzus vārdos, kurš žēlsirdību izvirzīja par dzīves ideālu un mūsu ticības autentiskuma kritēriju: „Svētīgi žēlsirdīgie, jo viņi atradīs žēlsirdību.” (Mt 5,7) Lai mīlestība un piedošana ir konkrēta un redzama zīme tam, ka ticība ir pārveidojusi mūsu sirdis!

Man personīgi šis gads ir zīmīgs ar lēmumiem pieņemt Karmela Dievmātes skapulāru, uzņemties garīgo adopciju nedzimušā bērna nodomā, apustulāta Margrieta ietvaros iesaistīties lūgšanā par priesteri, kā arī spēcīga apņemšanās nākamgad pirmo reizi doties svētceļojumā uz Aglonu.

Māriete Kampāne,
Agra Veckalniņa foto

Madonas katoļu baznīca.

SENIORU BROKASTIS PULCINA INTERESENTUS

4. oktobrī baznīcas mājīnā pēc rīta Sv. Mises pulcējās Madonas katoļu draudzes seniori. Atsākās agrāk notikušās „Senioru brokastis”.

Iesākumā notika lūgšanas, tad mīlojamies ar tradicionālo biežputru un līdzīgi paņemtajiem gardumiem. Dziedājām dziesmas un slavējām Dievu. Mūsu pasākumā piedalījās draudzes priesteris Pāvils. Tēma, ko biju sagatavojusi, skaidroja divas lūgšanas: Rožukroni Vissvētākās Jaunavas Marijas godam un lūgšanu „Esi sveicināta, Marija”.

Šo tēmu izsmeļoši papildināja priesteris Pāvils, sarīkojot diskusiju. Diskusijā iesaisti-

jās visi sanākušie. Priesteris izdalīja uz lapas uzrakstītas četras Rožukrona daļas, bija jāpasaka, kādās dzīves jomās, atbilstoši katram noslēpumam, mums būtu jālūdzas. Par pirmo „Priecīgo” daļu katrs atbildēja diskusijas laikā. Pārējās trīs daļas tika uzdotas pārdomām mājās.

Pēc tikšanās seniori atzina, ka kopā sanākšana bija ļoti interesanta. Ieguvām daudz jauna gan par Rožukroni, gan citām lūgšanām. Tā bija iespēja saistoši pavadīt laiku. Nākamās Senioru brokastis notiks **16. novembrī** pēc rīta Sv. Mises. Visi, kas vēlas, aicināti pievienoties!

Veneranda Peļņa

LŪGŠANA PIVAŠŪNAS DIEVMĀTEI

Šo lūgšanu cesvainietei Zentai Vizulei iedeva lietuviešu draugi, kas oktobra sākumā bija ieradušies uz priestera Džeimsa Mandžakala dziedināšanas kolekcionārijā Rīgā. Tā kā arī Madonas katoļu baznīcā atrodas kronēta Dievmātes svētglezna, Zentas kundzei likās būtiski dalīties iegūtajā informācijā no Lietuvas. Jāpiemin, ka Pivašūnas (*Pivašiūnai*) Dievmātes svētbildi (attēlā) 1988. gadā kronēja pāvests Jānis Pāvils II, tā kronēta ar paša pāvesta dāvinātu kroni.

Lūgsim Dieva Māti arī mēs: „Svētā Mārija, noskumušo iepriecinātāja, Dieva palīdzības un aizsardzības iedrošināti, mēs ceram izlūgt žēlastību sev, Baznīcai un Tēvzemei.

Noskumušo iepriecinātāja, Tevi mēs vienmēr saucam par nelaimīgo un baiļu nomākto atbalstu un patvērumu, ko rod visi, kas meklē Tavu palīdzību, kad ģimenes piemeklē nelaimi un pārbaudījumi.

Baznīcas Māte, pasargā mūs no visām briesmām, dāvā mums ticības dāvanu, izglāb mūs no nāvīgā grēka, izdziedini šaubīgās sirdis, dāvā veselību mūsu dvēselei un miesai.

Mēs vēlamies būt Tava Dēla augšāmcelšanās dalībnieki. Pivašūnas Marijas aizgādībai nododam Baznīcas Tēvus: bīskapus, priesterus, un visas konsekrētās personas un visas Dievam veltītās dvēseles, Lietuvas (Latvijas) valsts jauniešus un Baznīcu. Amen.”

Tēvs mūsu... Esi sveicināta... Gods lai ir...

LŪGŠANU „MARGRIETIŅA” PAR PRIESTERI

18. oktobrī pēc vakara Sv. Mises septiņi draudzes cilvēki salika solījumu lūgšanai par priesteri saskaņā ar tā saucamo Margrietiņu kustību (viens cilvēks lūdzas par priesteri noteiktā nedēļas dienā; margrietiņas „ziedlaipiņas” veido septiņi cilvēki). Tas notika ar solījumu/lūgšanu vārdiem: „Dievs, vienīgais Trīsvienībā, un Marija, Miera Karaliene! Apustulāta „Margrietiņa” ietvaros es apsolu mūžīgo lūgšanu par priesteri X. Savu solījumu es salieku Kristus krustā un Marijas Bezvainīgajā Sirdī. Amen.”

Solījumu laikā bija klātesoši priesteris

Pāvils, par kuru tiek uzsāktas Margrietiņas apustulāta lūgšanas.

20. novembrī tiks salikti arī otras Margrietiņas solījumi.

– Lai Dievs jums par to simtkārtīgi atalgo! Es ceru, ka Jūsu lūgšanas man palīdzēs kalpot šajā draudzē (cik tikai man būs dots), kā arī būs vajadzīgas pie aizlūgumiem par iekšējo dziedināšanu un atrīvošanu tiem, kuri brauc pēc palīdzības uz mūsu draudzi, – pateicībā teica priesteris Pāvils.

Redakcija

PĀRDOMAS PAR KOPIENAS VĒRTĪBU

Savā garīgajā pieredzē, saņemot Dieva dāvanu, kad Dieva Vārds kļūst dzīvāks, izprotamāks, kad Dieva klātbūtne ir tik jaušama un pietiekama, kādā mirklī var šķist – vairs nav nepieciešami cilvēki un kopiena. Es jutos labi, jutos pietiekami ar Dieva klātbūtni sevī, dabā, simboliski – ar tā saucamo „krusta vertikāli” – garāko stabu, kas veido krustu.

Vai arī cits piemērs un laiks, kas izdzīvots pretēji tagadnei – apzinoties, ka Dievs manā dzīvē ir reti. Viņš ir tāds vispārīgs Radītājs, kam es ne pārāk interesēju. Mana ticība ir sausa un nedzīva. Cilvēkos esmu vilies un sevī arī. Nevienu negribu! Tikai tik, cik man ir izdevīgi un labi.

Bet Dieva Vārds mūs mudina, ka jāatver savas rokas plaši – ne tikai vertikālē, bet arī krusta horizontālē. Jēzus saka: „*ES ESMU ceļš, patiesība un dzīvība; neviens netiek pie Tēva kā vien caur Mani.*” (Jņ. 14:6) Atvērt rokas plaši un starp cilvēkiem saredzēt Dieva attēlu, un sekot Jēzus piemēram ir diezgan pagrūti. Kādam dzīves pieredze ir likusi vilties draudzībā, uzticībā, cilvēkos kopumā. Pamēģiniet fiziski atvērt rokas plaši – kā Jēzus uz krusta! Nav viegli. Nogurums,

vilšanās, egoisms, nepiedošana, ievainojumi mums neļauj to brīvi darīt. Bet mēs esam aicināti atvērt savas rokas, lai iegūtu brīvību un patieso savas dzīves piepildījumu. Lai mīlētu Kristus spēkā nevis savā savtīgumā. Lai aicinātu Svēto Garu, kas mūsu nespēkā nāk un palīdz.

Kopiena, manuprāt, ir viens no labākajiem veidiem, kā mācīties atvērt rokas plaši – mācīties mīlēt. Tajā Kristus spēkā varam viens otru stiprināt, aizlūgt un dalīties. Man patīk salīdzinājums ar oglīti, kas raksturo kopienas vērtību. No ugunsкура atdalījusies oglīte daudz ātrāk nodzies un nedod siltumu. Bet, ja to iemet kopējā ugunskurā, tā atkal var dot siltumu un gaismu. Tas ir cits siltums, cits spēks. Šis siltums ir daudz lietderīgāks. Tāpat ar ticību un garīgo sašūmu. Mēs varam viens no otra stiprināties un lūgt par otru. Jo Kristus ir teicis: „*Jo, kur divi vai trīs ir sapulcējušies Manā Vārdā, tur Es esmu viņu vidū.*” (Mat. 18:20)

Lūgsim Jēzu, lai Viņš mums palīdz atvērt rokas plaši un ticībā Kristum, lai mūs dziedina no ievainojumiem un aizvērtības!

Diāna Dzene

MIRUŠO PIEMIŅAS DIENA MADONĀ

Madonas un tās apkārtnes kapos rudenī ierastie sveciņu vakari sen aizvadīti, bet daudzās Latvijas vietās sveciņu vakari ir vienlaikus ar Mirušo piemiņas dienu, ko Romas katoļu baznīca atzīmē 2. novembrī.

Madonas katoļu draudzes pārstāvji jau otro gadu priestera Pāvila Kamolas vadībā 2. novembrī tika aicināti pulcēties pilnietas kapsētā un aizlūgt par visiem mūžībā aizgājušajiem. Madonas kapu kapličā priesteris Pāvils celebrēja Sv. Misi par ti-

cīgiem mirušajiem un notika procesija pa kapsētu.

Aizlūgumi par mirušajiem Madonas katoļu baznīcā savukārt notika 4. novembrī, tie plānoti arī 12., 19. un 25. novembrī. Svētā Mise un lūgšanas par mirušajiem, kuru vārdus draudzes pārstāvji ierakstījuši aizlūgumu lapiņās, Dieva priekšā ļauj pieminēt un lūgt par mūsu aizgājējiem.

Redakcija

AIZVADĪTAS ROŽUKRONIM VELTĪTĀS AKTIVITĀTES

Oktobrī – Rožukroņa mēnesī – ik svētdieņu pirms abām Svētajām Misēm draudzes kalpotāju grupas baznīcā noturēja Rožukroņa lūgšanas. Vissvētākā Sakramenta priekšā pirmo lūgšanu aizsāka konsekrētie – šīs iniciatīvas autors priesteris Pāvils un klostermāsas Emanuēla un Gabriēla. Piepildījās arī Rožukroņa lūgšanas senioru vadībā, draudzes kora, pastorāta, vīru, Alfa kursa un avīzes „Kalnā” komandas vadībā, kā arī Bībeles stundas dalībnieku, jauniešu un draudzes ģimeņu (bērnu) vadībā.

29. oktobrī pēc Sv. Mises notika Rožukroņa darbnīca, kad ikviens varēja apgūt, kā gatavot desmit mezglu rožukroni no auklām. Uz darbnīcu ieradās gan dažādu vecumu bērni, gan pieaugušie. Priesteris Pāvils pacietīgi ierādīja, kā katrs var izveidot rožukroni sev vai draugam.

Interesantu ideju šai sakarā „pa vadiem” (šobrīd strādā Anglijā) izteica Līga Irbe. Pro-

ti: – Būtu labi, ja Madonas baznīcā pie izejas ikviens, kurš vēlas, varētu paņemt draudzes pārstāvju darinātu rožukroni. Ir tantes, kas vakaros ada zeķes un tad apdāvina radus un draugus, varbūt atrodas cilvēki, kuri būtu ar mieru darināt rožukroņus citiem. Madonas nosaukums saka, ka mums ir jābūt īpašām attiecībām ar Mariju (Saint. Madonna / Madona – vārdu spēle, bet zīmīga), un kāpēc lai viens no veidiem nebūtu kāda anonīma darinātāja veidots rožukronis? Tāpat vien, bez maksas – kā dāvana. Varbūt arī kapelā pašgatavotos rožukroņus varētu nolikt, jo Lūgšanu kapela ir pilsētas centrā, un tas būtu konkrēts evaņģelizācijas veids.

Lieki teikt, ka Līga jau apguvusi rožukroņa darināšanas mākslu arī pati un piesakās būt starp tiem, kuri rožukroni var darināt dāvanā citiem.

Inese Elsiņa

Pēc darba ikviens ir gandarīts par pašdarināto lūgšanu rīku.

IZLASĪTA GRĀMATA. „AR ELPU ZEM ŪDENS”

„Jo Mans spēks nespēkā varens parādās.” (2 Kor 12:9)

Franciskāņu mūka Ričarda Rora grāmata „Ar elpu zem ūdens. Garīgums divpadsmit soļos”, kas pieejama Madonas novada bibliotēkā, ir brīnišķīga atbilde reiz uzdotam jautājumam: „Kā sadzīvot ar savu vājumu un trūkumiem?”

„Divpadsmit soļu programmu” (autors – Bils Vilsons) izmanto Anonīmo Alkoholīķu (AA) grupas, kas praktiskās nodarbībās soli pa solim virzās uz atlabšanu no atkarībām. Ričards Rors šo programmu salīdzina ar Jauno Derību, kur atlabšana tiek saukta par glābšanu vai apgaismību. „Tomēr mēs visi esam garīgi bezspēcīgi, turklāt tas neattiecas tikai uz tiem, kuriem ir fiziska atkarība no kādas vielas. Tieši tāpēc es šo grāmatu veltu ikvienam,” raksta autors. „Atkarība no tādām vielām kā alkohols un narkotikas ir vieglāk pamanāmas no atkarībām, bet patiesībā mēs visi esam atkarīgi paši no saviem ieradumiem, aizsargmehānismiem un it īpaši no domāšanas modeļa vai tā, kā uztveram realitāti.”

Grāmata domāta ikvienam, kas meklē veidus un praktiskus ieteikumus, kā droši paskatīties uz savām atkarībām, ēnām un

nenobīties no tām. Kā gleznai ir nepieciešams iezīmēt krītošās ēnas, lai tā izskatītos dzīvāka un vizuāli bagātāka, tā arī jāapziņās un jāiezīmē savas cilvēciskās ēnas, lai varētu ar tām sadzīvot un pat izmantot. Lai to izdarītu, autors lasītāju ved divpadsmit soļu pastaigā, kur līdzīgi kā AA grupās aicina ciest, lai izvairītos, padoties, lai uzvarētu, mirt, lai dzīvotu, un atbrīvoties no tā, lai to paturētu. Iedvesmojošās šķita lappuses, kur tiek runāts par stāvokli, kas jāieņem, uzsākot šo programmu – bezspēcība un pašāvība uz Dievu. Ričards Rors to sauc par „saldo padošanos”. Kad starta stāvoklis ir ieņemts, seko nākamie soļi uz atlabšanu – rūpīga un drosmīga sevis pārbaude, atzīt sev,

Dievam un citiem savu nodarījumu īsto raksturu (grēksūdze), būt gatavam Dieva žēlastībai, mācīties lūgt Dievu, gudri un saudzīgi izlīgt ar savu tuvāko, dalīties ar citiem savā garīgajā pieredzē.

Grāmatai starp rindām bieži bija nojaušamas divas domas: „Nebaidies no ciešanām un sāpēm”, un pēdējā nodaļā autors to paskaidro: „Šos soļus veic ar lielu mīlestību pret sevi. Nevērtē, nekritizē un nepārmēt sev, bet vēro sevi no malas ar Dieva acīm”.

Santa Jaujeniece

DRAUDZES REKOLEKCIJU DIENA KLUSUMĀ

Sestdien, 3. decembrī, plānota draudzes rekolekciju diena klusumā. Tā dos iespēju dziļāk nekā ikdienā caur lūgšanu, adorāciju, Svēto Misi un lekcijām ieraudzīt savu dzīvi, sirdi un ticības ceļu. Būs iespēja sarunai ar priesteri vai izsūdzēt grēkus. Diena noslēgsies ar dališanos piedzīvotajā pie vakariņu galda. Aicinām rezervēt šo laiku savā kalendārā!

TIEKAS DZĪVĪBAS CENTRA BRĪVPRĀTĪGIE

„Paceliet roku, kurš no jums vēlas būt Krīzes grūtniecības centra brīvprātīgais?” – 27. oktobrī Madonas Sociālā centra telpās klātesošajiem jautāja biedrības Krīzes grūtniecības centrs (KGC) vadītāja Latvijā Judīte Briede Jureviča. Uz tikšanos bija aicināti tie, kuri 2013. gadā izgāja brīvprātīgā apmācības kursus, lai varētu konsultēt krīzes situācijās nonākušas sievietes pirmsaborta vai pēcaborta situācijās. Kopumā bijām 12 cilvēki, starp tiem 4 pārstāvji no mūsu draudzes.

KGC Madonas filiāles vadītāja Rudīte Kumsāre.

Latvijā spēkā esošie Ministru kabineta noteikumi paredz, ka sievietei, izsakot vēlmi pārtraukt grūtniecību, ginekologs sniedz informāciju par aborta procedūru, paņem nepieciešamās analīzes un izsniedz nosūtījumu uz abortu, ko drīkst veikt ne ātrāk kā 72 stundas pēc nosūtījuma izsniegšanas. Tas ir pārdomu laiks, kurā sieviete var mainīt savu lēmumu.

Pagājušajā gadā Saeimas Sociālo un darba lietu komisija iesniedza priekšlikumus, kas paredz sievietei pirms aborta nodrošināt atsevišķu (no ginekologa neatkarīgu) konsultāciju, kuras mērķis būtu sniegt

pilnu informāciju un patiesību par aborta būtību, sekām un par iespēju saņemt dažāda veida palīdzību no valsts vai pašvaldības. Tas izraisīja ažiotažu sabiedrībā, un izskanēja viedoklis, ka šāda veida konsultācija pazemotu sievieti. Judīte Briede Jureviča minēja, ka līdzīga prakse jau darbojas citās Eiropas valstīs.

Sapulcē tika izņemta KGC brīvprātīgo darbība Madonas novadā. Tā varētu būt sekojoša: bridī, kad, sieviete pieteikusies abortam, viņa tiek informēta par iespēju satikties un parunāt ar konsultantu. Ja sieviete piekrīt, KGC konsultants mēģina sarunāt šādu tikšanos. „Gustavskolas projekts šobrīd ir tapšanas stadijā, tomēr konsultācijas var notikt jau tagad,” – uzsvēra Rudīte Kumsāre, KGC Madonas filiāles vadītāja.

Tikšanās nobeigumā daudzi klātesošie aizpildīja Brīvprātīgā darba līgumu. Tajā atzīmēja sev piemērotāko darbības sfēru – dežūras, konsultatīvais darbs ar KGC klientiem vai jebkura cita veida palīdzība pēc brīvprātīgā iespējām.

Agnese Liepiņa

RAŽAS SVĒTKOS DALĀS AR IEGŪTO

Svētdien, 30. oktobrī, sevišķā veidā draudze pateicās Dievam par šoruden novāktu ražu tīrumos, dārzos. Pēc Svētās Mises, ko vadīja priesteris Pāvils, notika atvesto produktu svētīšana. No saviem ievārijumu, marinējumu, kartupeļu un dažādu citu lauku labumu krājumiem cilvēki bija ziedojuši produktus Garīgā semināra un draudzes vajadzībām.

31. oktobrī priesteris Pāvils uzticētos labumus (attēlā) aizveda uz Rīgu, lai atdotu adresātam – Garīgā semināra pārstāvjiem.

Redakcija

PĀRGĀJIENS DABĀ „MEŽONĪGĀ SIRDS”

Draudzes vīru vakari ir rezultējušies ar jaunu aktivitāti, proti, radās ierosme sarīkot bērniem pārgājienu dabā. Ideja radās, skatoties TV raidījumu par kristīgajiem skautiem Baldonē. Nodomāju, kādēļ gan mēs Madonā nevarētu sarīkot kaut ko līdzīgu? Tā nu tapa maršruts pa mežonīgu apvidu, un tam atsaucās draudzes ģimenes.

Pārgājienā piedalījās vairāki vīri kopā ar priesteri un arī pulciņš dažādu vecumu bērnu. Ceļojumu sākām ar kāpienu Lazdonas pilskalnā. Reti kurš madonietis zina šo vietu. Pilskalns atrodas uz Madonas Trepes vaļņa piecus kilometrus no Madonas. Stāvās nogāzes savulaik ir pasargājušas tā iemītniekus, bet tagad rada kāpelēšanas prieku tiem, kam ikdienu vairāk vai mazāk līdzinā vietā ir kļuvusi garlaicīga.

Tā nu, cauri mežam un pāri kritušiem kokiem pa stāvo nogāzi nonākuši pilskalnā,

uzbūvējām improvizētas nestuves, kurās vēlāk varēja “atpūsties” dažs labs gājējs pa ceļam uz nākamo apstāšanās vietu, kur piedzīvojām “uzticības kritienu”, par ko bērni bija sajūsmā.

Tālāk pārgājiena maršruts veda uz tā saucamo Slaloma kalnu Smecerēs silā, kur agrāk bija slēpotāju pacēlāji. Šajā vietā iekūrām ugunsgrūdu un, labi pamieļojusies un izskraidījušies pa stāvajiem kalniem, devāmies atpakaļ uz sākumpunktu, kur gaidīja mašīnas.

Kopumā var teikt, ka pasākums ir izdevies, jo tā bija arī pēdējā rudenīgā diena, ko pilnvērtīgi izbaudījām dabā. Cerams, ka šādu vai līdzīgu pasākumu izdosies sarīkot arī ziemā un pēc tam – pavasarī.

**Aivars Zariņš,
Jāņa Liepiņa foto**

Pārgājiena dalībnieki apliecināja izturību un savstarpēju sadraudzību.

PIE DURVĪM – GAIDĪŠANAS LAIKS

27. novembrī sāksies Adventa laiks, kad visi esam aicināti īpaši izdzīvot bērniņa Jēzus gaidīšanu. Palūkosimies, kā praktiski grūtniece gatavojas bērna dzimšanai un to salīdzināsim ar bērna Jēzus gaidīšanu, ko ikviens var izdzīvot ik gadu.

Vecāki, gaidot bērnu, sevi un vidi ap sevi cenšas sakārtot. Tas prasa piepūli. Jājautā, vai esam gatavi papūlēties? Pirms apzināta nodoma kaut ko darīt bērna Jēzus labā, vispirms gan šī Dāvana ir jāpieņem. Jāuzdod jautājums, vai šogad pieņemšu Jēzu kā bērnu, vai izdzīvošu Adventa nedēļas vai tomēr teikšu Viņam „nē”.

Grūtniecei gaidīšanas laiks ir izvērtēšanas pilns. Mūsu gadījumā tas ir sirdsapziņas izmeklēšanas laiks – Grēksūdzes sakraments un garīgā vadība.

Māte nereti pārdomā, vai pārtika, ko ēd, ir laba, vai tā bērnam nenodara pāri. Kāda ir mūsu pārtika garīgā ziņā? Ko ikdienā ēdam? Vai viss, ko redzam un dzirdam, mūs baro? Vai nepārtieku tikai no „čipsiem”? Vai gaiss, ko elpoju, ir sveigs? Cik esmu brīvs no grēka, ievainojumiem, vai esmu it visiem piedevs? Vai varu elpot „pilnu krūti”? Varbūt mēdzu stāvēt kāda smēķētāja dūmos? Pārskatīsim,

kādos gadījumos ar savu piekrišanu esam atbalstījuši grēku un bijuši tajā līdzdalīgi.

Grūtniecības laiku raksturo arī paļaušanās. Daudz varam darīt no savas puses, bet zināma daļa tajā ir noslēpums. Katra grūtniece ir piedzīvojuši baiļu brīžus un labi saprot, ka viss nav atkarīgs no viņas vien. Nav cita varianta, kā vien Kādam uzticēties.

Madonas slimnīcas vecmāte, mūsu draudzes locekle Valentīna Kirejeva uzsver, ka bērna gaidīšanas laiks ir brīnums, kas sniedzas tālāk par mūsu saprašanu. Arī dzīve ir brīnums. Dzemdībās un dzīvē svarīgi uzticēties tam, uz ko vari paļauties. Kad bērniņš būs piedzimis un Adventa laiks beidzies, tas nebūs kā pielikts punkts. Tikai tad viss pa istam sāksies! Ja gaidījām, sagaidīto nevar pamest. Tāpat pēc Adventa nevar pamest Jēzu. Lai cik grūti tas brižiem šķiet, lai cik skaisti tas brižiem šķiet, pa vidu būs parastā ikdiena. Galvenais – būt kopā. Nevienu bērnu nevar milēt dažreiz un drusciņ, bērns jāmil no sirds un ik dienu.

Lai skaista ir dzīve ar Bērniņu, kuru Tu sagaidīsi 25. decembrī!

Aija Mālniece

JAUNIEŠI AICINĀTI UZ TEZĒ PASĀKUMU RĪGĀ

Līdz 1. decembrim jaunieši aicināti reģistrēties Tezē kopienas organizētajam gadu mijas pasākumam Rīgā.

Reģistrēties aicināti arī tie, kas nedzīvo galvaspilsētā un kuriem tikšanās laikā būs nepieciešamas naktsmājas un ēdināšana. Reģistrēšanās grupām un individuāli ir iespējama tiešsaistē, izmantojot mājaslapu: www.taizeriga.lv.

Uz Tezē tikšanos aicināti 16 līdz 35 ga-

dus veci jaunieši. Jauniešiem, kuri ir jaunāki par 18 gadiem, jābūt līdzīgi vecāku atļaujai, kā arī pilngadīgai pavadošai personai. Tezē tikšanās dalības maksa ir 45 eiro. Šī summa sedz ēdināšanas izdevumus, sabiedrisko transportu pilsētā, īres maksu tikšanās telpām, kā arī citas tikšanās izmaksas. Pavadošajām personām, kas vecākas par 35 gadiem, dalības maksa ir 70 eiro.

Redakcija

IZTIKT NO ROZES JEB ŽĒLSIRDĪBA DARBOS

Kalpot tuvākajam žēlsirdības darbos esam aicināti ik dienas. Arī tad, ja nav naudas (kā Svētā Māte Terēze), arī tad, ja nav roku un kāju (kā Nikijs Vujicis). Pāvests Francisks aicina katru no mums padarīt Baznīcu un tās žēlsirdību redzamāku, izejot ārpus draudzes robežām, parādot pasaulei, ka Baznīca ir tās vidū.

Ko nozīmē būt žēlsirdīgam, un kas ir žēlsirdības darbi? Adventā Dievs rāda piemēru, ko nozīmē atdot visu cilvēka dēļ. Betlēme grib mums palīdzēt ieraudzīt citam citu – tā, lai saprastu, ko īstenībā gaidām un cits citam varam dot. Tie nav naudas gabali, kas mūs darītu laimīgus, bet pavisam kas cits. Vai es zinu, ko Ziemassvētkos gaida mani tuvākie, vai zinu, ko gaida mana dvēsele, un vai esmu drošs, ka maizes vietā tai nedošu akmeņus? Aiziet līdz Betlēmei nozīmē ieraudzīt cilvēkus sev blakus, redzēt izstieptas rokas, redzēt vajadzības.

Katoļu Baznīcas katehismā (2447) teikts: „*Žēlsirdības darbi ir aiz mīlestības veiktie darbi, ar kuriem mēs palīdzam savam tuvākajam viņa miesas un gara vajadzībās.*” Kas ir mans tuvākais? Ar prieku es palīdzu mājiņkiem, radniekiem, bet kas ir mans tuvākais uz ielas, veikalā, darba vietā, sabiedriskajā transportā?

Jēzus Mateja evaņģēlijā (25, 31-46) un citās Svēto Rakstu vietās aicina izsalkušos pabarot, izslāpušos padzirdīt, kailo apģērbt, svešinieku uzņemt, mirušos apbedīt. Tomēr – vai lūdzējam vienmēr jādod nauda un maize? Vai ar bomži, dzērāju jāsarunājas, vai stopētāji jāņem savā mašīnā un jāpiedalās labdarības akcijās? Vai abortētu bērnu (nelaikā mirušo) var aprakt vai tam jātiek apbedītam? Vai miskastes kaķi jābaro un klaiņojošiem suņiem jāļauj dzīvot? Baznīca nesniedz atbildi konkrētām situācijām, jo sirdsapziņa ir atbilde tev no Dieva.

Kāda pilsētā dzīvoja ubadze, kas katru

dienu sēdēja pie veikala ar pastieptu roku. Viņa nekad nepacēla acis, nekad nerunāja, viņa vienkārši tur bija. Daži cilvēki iemeta centus, citi bārās un lamājās, bet viens sievietes rokās ielika baltu rozi. Un pēkšņi sievietes acis atvērās skaidram skatienam, plauksta satvēra rozi un piespieda sev pie vaiga... Nākamajā dienā sievietes nebija, viņas nebija visu nedēļu, bet no kā viņa iztika – no rozas.

Kristus aicina apciemot cietumniekus. Jautājums, kā to darīt, ja cietums ir manos priekšstatos. „*Atminieties cietumniekus, it kā jūs kopā ar viņiem būtu cietumnieki, un cietējus, jo arī jūs vēl miesā dzīvojat,*” teikts sv. Pāvila vēstulē ebrejiem (13,3).

Nesen tepat Madonā kāds cilvēks gulēja uz ielas un kāds cits piedāvāja palīdzību (varbūt vajadzēja izsaukt ātro palīdzību, policiju, sociālos darbiniekus?). Pēc neilga laika abi gāja pa ielu starodami, jo Dievs bija pieskāries.

„*To, kas nemāk – pamāci, šaubu pilnam dod padomu, noskumušo mierini, to, kas dara ļaunu – savaldi,*” Jēzus turpina aicināt. Man patik pamācīt citus, bet Kungs vēlas, lai esmu pazemīga, jo ne jau lepnībā pateikti vārdi var palīdzēt, bet gan darbi un rīcība pazemībā. Jēzus saka arī tā: „*Pāridarījumus piedod, aizvainojumus paciet.*” Jā, tas reizēm ir viegli, bet biežāk – grūti un ilgi. Kā neļaut savā sirdī pāridarījumam, aizvainojumam vit ligzdu uz palikšanu? „*Lūdziet par dzīviem un mirušajiem!*”

Jēzus aicināta, varu lūgties par sevi, lai Kungs palīdz atbrīvoties no netikumiem, trūkumiem, vajībām, no kurām ciešs mani tuvākie. Tāpat esmu aicināta lūgties par citiem un mirušajiem, jo Kristus ir nācis pie visiem, lai caur mums pasaulē ienāktu miers un nostiprinātos žēlsirdība.

Sanita Solovjeva

Madonas Romas katoļu draudze

Reģ. Nr. 90000463704
Adrese: Liepājas iela 13, Madona, LV 4801
E-pasts: draudze@madona.lv
<http://www.draugiem.lv/madonasdraudze>
<https://www.facebook.com/madonasdraudze>
Twitter: @Madonasdraudze
Konts: LV19UNLA0095132107450, SEB BANKA

Prāvests Pāvils Kamola

Mob. tālr. 27464820,
e-pasts: psksamolla@gmail.com

Lūgšanu kapela

Atvērta visu diennakti (Raina iela 5)
Kontakti: Aivars Zariņš (t. 29429518),
e-pasts: aivarszar@gmail.com

Bībeles stunda

Laiks: otrdien plkst. 19
Vieta: Valdemāra bulvāris 18

Dievkalpojumu kārtība

Sv. Mīse Madonas katoļu baznīcā
Pirmdien, trešdien, piektdien – plkst. 8
Otrdien, ceturtdien – plkst. 18
Sestdien – plkst. 10
Svētdien – plkst. 11 un 18

Lai saņemtu draudzes jaunumus un iknedēļas pasākumu grafiku savā e-pastā, ir jāpiesakās, rakstot uz e-pastu: mdravize@gmail.com

Izdevumu „KALNĀ” veidoja:

Priesteris Pāvils Kamola,
Agnese Liepiņa (t. 26388710),
Inese Elsiņa (t. 29207585).
E-pasts: mdravize@gmail.com

MADONAS KATOĻU DRAUDZES TITULSVĒTKI (18.–20. nov.)

18. novembris, piektdiena

- 8.00 SV. MISE** ar mācību par slimnieku sakramentu (pr. Viktors Petrovskis)
9.15 Vissvētākā Sakramenta uzstādišana
12.00 Ekumeniskais dievkalpojums – aizlūgumi par Latviju

19. novembris, sestdiena

- 9.00** Lūgšanas par pieminamiem mirušajiem + rožukronis
10.00 SV. MISE ar mācību par laulības sakramentu (pr. Aivars Licis)
11.15 Lekcija/diskusija par ģimenes dzīvi (draudzes mājā)
13.00 Pusdienas (draudzes mājā)
14.55 Vissvētākā Sakramenta uzstādišana
15.00 Žēlsirdības stunda (pr. Pāvils)
16.30 adorācija klusumā / iespēja grēksūdzei
17.30 SV. MISE ar mācību par laulības sakramentu (pr. Ilmārs Tolstovs)
18.45 Pielūgsmes vakars Vissvētākā Sakramenta priekšā

20. novembris, svētdiena –

KUNGA JĒZUS KRISTUS KARAĻA svētki; Žēlsirdības gada noslēgums

- 10.00** Vissvētākā Sakramenta uzstādišana
11.00 SV. MISE ar mācību par priesterības sakramentu (pr. Pāvils)
14.00 Mielasts ar groziņiem un sadraudzība (draudzes mājā)
15.30 Filma “Es uzticos Tev” par Dieva žēlsirdību
17.00 Vissvētākā Sakramenta uzstādišana
18.00 SV. MISE ar mācību par priesterības sakramentu (pr. Pāvils)

Uz vāka – „Marija – Dzīvības Māte” (dāvana no Lodzas). Agra Veckalniņa foto.
Lappušu nosaukumos – citāti no Psalmiem.
Makets: Aina Pidika. Iespiests: SIA „Latgales druka”.
Viena eksemplāra cena ir 0,30 EUR.